

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 6 rozhodl samosoudkyní JUDr. Donkou Vocetkovou ve věci

žalobce: **Otakar Ženíšek**, narozený 24. 1. 1947
bytem Záběhlická 129/69, 100 00 Praha 10
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Černickým
se sídlem Revoluční 1044/23, 110 00 Praha 1 - Staré Město

proti

žalovanému: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupený advokátem JUDr. Janem Brodцем, LL.M., Ph.D.
se sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2

o nahrazení projevu vůle

takto:

I. **Nahrazuje se projev vůle** žalovaného uzavřít s žalobcem tuto smlouvu o převodu pozemku:

Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČO 01312774

se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

(dále jen „převodce“)

a

Otakar Ženíšek, narozený dne 24. 1. 1947

bytem Záběhlická 129/69, Praha 10

(dále jen „nabyvatel“)

uzavírají podle §11a zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o půdě“), tuto:

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Vacková.

Smlouvu o převodu pozemku:

I.

Česká republika – Státní pozemkový úřad jako převodce spravuje mimo jiné nemovitosti – pozemky:

- parc. č. 712, orná půda, zapsaném na LV č. 10002, vedeném Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, v k. ú. Bukvice u Trhových Svinů, obec Trnové Sviný;
- parc. č. 140, orná půda, zapsaném na LV č. 10002, vedeném Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, v k. ú. Bukvice u Trhových Svinů, obec Trnové Sviný;
- parc. č. 726/14, orná půda, zapsaném na LV č. 10002, vedeném Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, v k. ú. Dříteň, obec Dříteň;
- parc. č. 726/8, orná půda, zapsaném na LV č. 10002, vedeném Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, v k. ú. Dříteň, obec Dříteň.

II.

Nabyvateli vznikl nárok na bezúplatný převod pozemků z vlastnictví státu podle § 11a zákona o půdě vyplývající z rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 20. 7. 2004, č. j. PÚ 2067/99, ze dne 14. 6. 2010, č. j. PÚ 1227/10, ze dne 11. 5. 2005, č. j. PÚ 1240/05, ze dne 20. 8. 2010, č. j. PÚ 1682/10, ze dne 10. 12. 2003, č. j. PÚ 1814/00, ze dne 30. 9. 2003, č. j. PÚ 2604/03, ze dne 29. 9. 2003, č. j. PÚ 2724/03, ze dne 10. 8. 2004, č. j. PÚ 3133/96, ze dne 26. 2. 2007, č. j. PÚ 547/07, ze dne 21. 6. 2011, č. j. PÚ 811/11, ze dne 14. 5. 2010, č. j. PÚ 933/10, ze dne 9. 2. 2012, č. j. PÚ 171/12, ze dne 27. 2. 2012, č. j. PÚ 255/12, ze dne 27. 12. 2011, č. j. PÚ 1857/11, ze dne 16. 5. 2012, č. j. PÚ 543/12, ze dne 1. 8. 2013, č. j. PÚ 5064/92/2, ze dne 29. 8. 2013, č. j. PÚ 5064/92/3, ze dne 20. 9. 2013, č. j. PÚ 5064/92/4, ze dne 16. 5. 2014, č. j. PÚ 5064/92/6, ze dne 16. 12. 2013, č. j. PÚ 1425/12/3, ze dne 20. 11. 2013, č. j. PÚ 1425/12/2, ze dne 12. 6. 2008, č. j. PÚ 1058/08, ze dne 28. 3. 2011, č. j. PÚ 121/11, ze dne 7. 10. 2009, č. j. PÚ 1482/09, ze dne 30. 11. 2010, č. j. PÚ 1667/10, ze dne 24. 1. 2008, č. j. PÚ 211/94, ze dne 19. 3. 2009, č. j. PÚ 424/09, ze dne 6. 12. 1993, č. j. PÚ 5074/I/93, ze dne 11. 4. 2011, č. j. PÚ 584/11, ze dne 7. 2. 2008, č. j. PÚ 60/07, ze dne 6. 12. 2006, č. j. PÚ 606/04.

III.

Na uspokojení nároku nabyvatele podle čl. II. této smlouvy převodce převádí do jeho vlastnictví nemovitosti uvedené v čl. I. této smlouvy, včetně součástí, a nabyvatel je přijímá do svého vlastnictví.

Převodce

Nabyvatel

Česká republika – Státní pozemkový úřad

Otakar Ženíšek

- II. Žalovaný je **povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 89 600 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal u zdejšího soudu dne 22. 1. 2016 žalobu, kterou se domáhal vydání rozhodnutí, kterým by byla žalovanému uložena povinnost uzavřít s žalobcem smlouvu o převodu pozemku na základě zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (*dále jen „zákon o půdě“*). Tuto odůvodnil a uvedl, že rozhodnutím Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha (*dále jen „Pozemkový úřad“*) *ze dne 20. 7. 2004, č. j. PÚ 2067/99, ze dne 14. 6. 2010, č. j. PÚ 1227/10, ze dne 11. 5. 2005, č. j. PÚ 1240/05, ze dne 20. 8. 2010, č. j. PÚ 1682/10, ze dne 10. 12. 2003, č. j. PÚ 1814/00, ze dne 30. 9. 2003, č. j. PÚ 2604/03, ze dne 29. 9. 2003, č. j. PÚ 2724/03, ze dne 10. 8. 2004, č. j. PÚ 3133/96, ze dne 26. 2. 2007, č. j. PÚ 547/07, ze dne 21. 6. 2011, č. j. PÚ 811/11, ze dne 14. 5. 2010, č. j. PÚ 933/10, ze dne 9. 2. 2012, č. j. PÚ 171/12, ze dne 27. 2. 2012, č. j. PÚ 255/12, ze dne 27. 12. 2011, č. j. PÚ 1857/11, ze dne 16. 5. 2012, č. j. PÚ 543/12*, bylo rozhodnuto o restitučních nárocích žalobce na vydání pozemků specifikovaných v těchto rozhodnutích dotčených restitučními nároky žalobce podle zákona o půdě tak, že Pozemkový úřad žalobce jejich vlastníkem neurčil. Dále podle rozhodnutí Státního pozemkového úřadu (*dále jen „Pozemkový úřad“ či žalovaný*) *ze dne 1. 8. 2013, č. j. PÚ 5064/92/2, ze dne 29. 8. 2013, č. j. PÚ 5064/92/3, ze dne 20. 9. 2013, č. j. PÚ 5064/92/4, ze dne 16. 5. 2014, č. j. PÚ 5064/92/6, ze dne 16. 12. 2013, č. j. PÚ 1425/12/3, ze dne 20. 11. 2013, č. j. PÚ 1425/12/2*, bylo rozhodnuto o restitučních nárocích žalobce na vydání pozemků specifikovaných v těchto rozhodnutích dotčených restitučními nároky žalobce podle zákona o půdě tak, že žalovaný žalobce jejich vlastníkem neurčil. Dále Pozemkový úřad rozhodnutími *ze dne 12. 6. 2008, č. j. PÚ 1058/08, ze dne 28. 3. 2011, č. j. PÚ 121/11, ze dne 7. 10. 2009, č. j. PÚ 1482/09, ze dne 30. 11. 2010, č. j. PÚ 1667/10, ze dne 24. 1. 2008, č. j. PÚ 211/94, ze dne 19. 3. 2009, č. j. PÚ 424/09, ze dne 6. 12. 1993, č. j. PÚ 5074/I/93, ze dne 11. 4. 2011, č. j. PÚ 584/11, ze dne 7. 2. 2008, č. j. PÚ 60/07, ze dne 6. 12. 2006, č. j. PÚ 606/04* (*dále všechna uvedená rozhodnutí Pozemkového úřadu a žalované také jen „rozhodnutí Pozemkového úřadu“*), rozhodl o restitučních nárocích Jindřicha Ženiška, narozeného 15. 12. 1913, zemřelého 2. 11. 2011, o vydání pozemků specifikovaných v těchto rozhodnutích dotčených jeho restitučními nároky podle zákona o půdě tak, že ho Pozemkový úřad jejich vlastníkem neurčil. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 4. 7. 2012, č. j. 27 D 1846/2011-96, bylo rozhodnuto, že žalobce po zemřelém Jindřichu Ženiškovi nabyt mimo jiné jeho restituční nároky plynoucí ze shora uvedených rozhodnutí. Žalobce má podle zákona o půdě nárok domáhat se vůči žalovanému takových pozemků, které budou svou kvalitou, polohou i velikostí odpovídat pozemkům nevydaným. Žalobce se těchto nemůže domáhat v rámci veřejné nabídky, jelikož neodpovídají jeho restitučnímu nároku ani zákonným požadavkům a tento postup žalovaného je bezesporu liknavý a svévolný. Podanou žalobou se žalobce domáhal vydání jako náhradních pozemků parc. č. 2195/21, 2195/31, 2195/31, 2195/35, 2216/13, 2216/15, 2216/19, 2217/4, 2272/38, to vše v k. ú. Suchdol, obec Praha.
2. Žalovaný nárok žalobce neuznal. Uvedl, že zákon o půdě neumožňuje převod náhradních pozemků mimo veřejnou nabídku a domáhá se svého nároku na úkor ostatních, kteří své nároky uplatňují ve veřejné nabídce. Žalovaný zahrnuje do veřejné nabídky dostatečné množství pozemků. Zároveň uvedl, že náhradní pozemky požadované žalobcem v podané žalobě jsou nepřevoditelné.

3. Usnesením zdejšího soudu ze dne 4. 6. 2018, č. j. 20 C 25/2016-145, bylo řízení částečně zastaveno co do pozemku parc. č. 2195/21, protože žalobce vzal žalobu v této části zpět. Usnesením zdejšího soudu ze dne 3. 8. 2021, č. j. 20 C 25/2016-360, bylo řízení zastaveno co do pozemků parc. č. 2195/31, 2195/35, 2216/13, 2216/15, 2216/19, 2217/4, 2272/38, to vše v k. ú. Suchdol, obec Praha, a byla připuštěna změna žaloby, kterou se žalobce nově domáhal vydání náhradních pozemků, a to pozemků parc. č. 159/1 v k. ú. Nové Hrady, parc. č. 1550 v k. ú. Mýtiny, parc. č. 1554 v k. ú. Mýtiny, parc. č. 712 v k. ú. Bukvice, parc. č. 140 v k. ú. Bukvice, parc. č. 726/14 v k. ú. Dříteň a parc. č. 726/8 v k. ú. Dříteň. **Ohledně těchto náhradních pozemků žalovaný uvedl, že mu není známa žádná překážka jejich převoditelnosti.** Usnesením zdejšího soudu ze dne 12. 1. 2022, č. j. 20 C 25/2016-398, bylo řízení částečně zastaveno co do pozemků parc. č. 159/1 v k. ú. Nové Hrady, parc. č. 1550 v k. ú. Mýtiny, a parc. č. 1554 v k. ú. Mýtiny, z důvodu částečného zpětvzetí žaloby ze strany žalobce.
4. Soud zjistil tyto skutečnosti:
5. Mezi účastníky řízení je nesporné, že Pozemkový úřad na základě shora specifikovaných rozhodnutí Pozemkového úřadu rozhodl podle zákona o půdě o restitučních nárocích žalobce a Jindřicha Ženíška, které nabyl žalobce dědictvím, tak, že žalobce neurčil vlastníkem v nich specifikovaných pozemků z důvodu překážek podle § 11 zákona o půdě. Žalobcův nárok se skládá z náhrady za pozemky, o kterých bylo rozhodováno shora uvedenými rozhodnutími Pozemkového úřadu. Restituční nároky žalobce na vydání náhradních pozemků podle shora uvedených rozhodnutí Pozemkového úřadu nebyly dosud zcela uspokojeny.
6. Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 14. 5. 2012, č. J. 34 D 3245/2008-461, které nabylo právní moci dne 14. 5. 2012, soud zjistil, že byla schválena dohoda o vypořádání dědictví po Haně Ženíškové, nar. 3. 7. 1921, kdy žalobce nabyl mimo jiné 1/2 pohledávek za státem vzniklých z důvodu uplatněného restitučního nároku zůstavitelky - PÚ 1240/05, 1814/00, 2604/03, 2724/03, 3133/96, 547/07.
7. Ze znaleckých posudků č. 345/3046/2017 a 219/2920/2015 vypracovaných znaleckým ústavem YBN Consult – Znalecký ústav s. r. o., a z výsledku zpracovatelů těchto znaleckých posudků, soud zjistil, že restituční nárok vyplývající ze shora uvedených rozhodnutí Pozemkového úřadu je ve výši 62 819 496 a 11 006 442. Znalkyně Ing. Yveta Fialová trvá na závěrech jejich znaleckých posudků a uvedla, že předmětné pozemky odňaté žalobci oceňovali podle zákona o půdě ke dni 24. 6. 1991. Po identifikaci jednotlivých parcel postupovali podle vyhlášky. Srážky podle přílohy č. 7 neaplikovali, jelikož pozemky byly primárně zasít'ovány, k čemuž došli na základě logického výkladu jednotlivých skutečností, jako např. výstavba dálnice v roce 1967 a panelových domů v roce 1973, což jsou ověřené informace z archivu. Až na výjimky byly předmětné pozemky stavebními.
8. Ze znaleckých posudků č. 10340-340 (1 - 23) - 2018 a č. 10314-314 (1 - 13) - 2018 vypracovaných znalcem Ing. Zdeňkem Tomíčkem, a z výsledku znalce Ing. Zdeňka Tomíčka, soud zjistil, že znalec na závěrech svých znaleckých posudků trvá. Srážky na uvedené pozemky uplatňoval podle přílohy vyhlášky č. 316/1990. Jako podklady pro vypracování znaleckých posudků používá internetové stránky veřejných institucí atd. Zároveň vycházel z map ČÚZK a historických map Institutu pro rozvoj Prahy, tj. podkladů, které obdržel od žalovaného.
9. Z listin vztahujících se k lustraci pozemků, které jsou uvedeny ve výroku tohoto rozsudku, soud zjistil, že pozemek parc. č. 712, orná půda, v k. ú. Bukvice u Trhových Svinů, obec Trnové Svině, a pozemek parc. č. 140, orná půda, v k. ú. Bukvice u Trhových Svinů, obec Trnové Svině, nejsou podle sdělení města Trhové Svině ze dne 29. 4. 2021 vyloučeny z

převodu podle zákona č. 503/2012 Sb., a že pozemek parc. č. 726/14, orná půda, v k. ú. Dříteň, a pozemek parc. č. 726/8, orná půda, v k. ú. Dříteň, nejsou podle sdělení obce Dříteň ze dne 27. 4. 2021 vyloučeny z převodu podle zákona č. 503/2012 Sb.

10. Z informací o pozemcích soud zjistil, že pozemek parc. č. 712, orná půda, v k. ú. Bukvice u Trhových Svinů, má hodnotu ve výši 24 425,10 Kč; pozemek parc. č. 140, orná půda, v k. ú. Bukvice u Trhových Svinů, má hodnotu ve výši 24 633 Kč; pozemek parc. č. 726/14, orná půda, v k. ú. Dříteň, má hodnotu ve výši 29 336,30 Kč; a pozemek parc. č. 726/8, orná půda, v k. ú. Dříteň, má hodnotu ve výši 25 798,80 Kč.
11. Z tabulky – přehled uspokojených restitučních nároků žalobce ke dni 24. 1. 2022 soud zjistil, že žalobcům restituční nárok byl dosud uspokojen v celkové výši 48 461 896,90 Kč, z toho ve výši 635 807,09 ve veřejných nabídkách, z celkového restitučního nároku 50 202 522 Kč, kdy zbývající restituční nárok žalobce je ve výši 1 740 625,10 Kč.
12. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 17. 4. 2012, č. j. 67 C 156/2011-84, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 10. 2012, č. j. 19 Co 292/2012-111, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 16. 8. 2012, č. j. 38 C 96/2011-116, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29. 3. 2013, č. j. 51 Co 475/2012-189, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 28. 4. 2014, č. j. 5 C 364/2008-537, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 23. 9. 2014, č. j. 21 Co 336/2014-582, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 28. 11. 2012, č. j. 17 C 52/2012-50, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 28. 2. 2013, č. j. 10 C 161/2011-95, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 11. 11. 2015, č. j. 99 C 44/2012-125, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2016, č. j. 51 Co 42/2016-144, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 25. 6. 2015, č. j. 31 C 82/2013-201, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 7. 3. 2016, č. j. 53 Co 385/2015-252, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 24. 9. 2015, č. j. 23 C 32/2014-80, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2016, č. j. 35 Co 23/2016-117, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 17. 7. 2013, č. j. 7 C 188/2011-160, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 29. 10. 2013, č. j. 23 C 111/2011-126, rozsudkem Okresního soudu Praha – východ ze dne 1. 7. 2013, č. j. 5 C 162/2012-111, rozsudkem Okresního soudu Praha - východ ze dne 30. 5. 2014, č. j. 5 C 162/2012-184, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2015, č. j. 23 Co 394/2014-255, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 4. 11. 2013, č. j. 38 C 182/2013-50, rozsudkem Okresního soudu Praha - západ ze dne 2. 6. 2015, č. j. 5 C 577/2014-70, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2015, č. j. 28 Co 431/2015-144, rozsudkem Okresního soudu Praha - západ ze dne 4. 11. 2014, č. j. 4 C 275/2012-152, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2015, č. j. 21 Co 37/2015-189, rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 22. 5. 2017, č. j. 9 C 178/2015-265, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 10. 2017, č. j. 15 Co 387/2017-311, rozsudkem Okresního soudu Praha - východ ze dne 2. 11. 2016, č. j. 20 C 347/2015-229, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2017, č. j. 21 Co 80/2017-292, rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou sp. zn. 3 C 213/2013, rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 12. 10. 2016, č. j. 3 C 87/2016-284, rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 9. 8. 2017, č. j. 3 C 229/2016-619, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 3. 2018, č. j. 19 Co 324/2017-722, rozsudkem Okresního soudu Plzeň - jih ze dne 17. 3. 2017, č. j. 9 C 172/2016-478, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 10. 2017, č. j. 64 Co 291/2017-554, rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 1. 2017, č. j. 17 C 224/2015-667, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 7. 2017, č. j. 19 Co 584/2017-752, Okresního soudu v Českých

Budějovicích ze dne 18. 3. 2019, č. j. 28 C 282/2017-991, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 8. 2019, č. j. 19 Co 858/2019-1113, Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 29. 6. 2018, č. j. 60 C 478/2015-240, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2019, č. j. 20 Co 138/2019-310, rozsudkem Okresního soudu České Budějovice ze dne 14. 5. 2020, č. j. 28 C 282/2017-1273, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 25. 10. 2019, č. j. 60 C 479/2016-394, rozhodnutí Okresního soudu v Tachově, sp. zn. 3 C 31/2018, a rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 17. 5. 2016, č. j. 23 C 33/2014-199, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2018, č. j. 16 co 371/2017-414, bylo žalobám žalobce proti žalovanému vyhověno a byl nahrazen projev vůle žalovaného uzavřít se žalobcem smlouvy o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona o půdě s tím, že jejich hodnota je celkem 48 461 896,90 Kč.

13. Z ostatních v řízení provedených důkazů již soud nezjistil žádné podstatné skutečnosti pro rozhodující skutková zjištění nebo právní posouzení věci a proto je dále nehodnotil.
14. Soud zhodnotil v řízení provedené důkazy v souladu s § 132 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (*dále jen „o. s. ř.“*) a dospěl ke zjištění následujícího skutkového stavu:
15. Na základě shora uvedených rozhodnutí Pozemkového úřadu bylo rozhodnuto, že žalobce a jeho právní předchůdci nejsou vlastníky pozemků v těchto rozhodnutí specifikovaných. Žalobci na základě zákona o půdě svědčí právo na vydání náhradního pozemku/pozemků odpovídajících hodnotě pozemků odňatých. Dosud nevyporádaný restituční nárok žalobce odpovídá částce ve výši 1 740 625,10 Kč.
16. Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním nebo převodem práva podle § 13 odst. 8 písm. b), se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.
17. Podle § 16 odst. 1 zákona o půdě za pozemky, které se podle tohoto zákona nevydávají a za které nelze poskytnout jiný pozemek, náleží peněžitá náhrada ve výši ceny odňatého pozemku stanovené podle § 28a, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 14 odst. 8). Náhradu poskytne pozemkový úřad do tří let po převzetí písemné výzvy a) oprávněné osobě nebo jejímu dědici, nebo b) osobě, na kterou se vztahuje lhůta pro převod jiného pozemku podle § 13 odst. 6 tohoto zákona; výzva této osoby musí být doručena pozemkovému úřadu nejpozději do 6 měsíců od uplynutí lhůty pro převod pozemku, jinak právo na peněžitou náhradu zanikne.
18. Podle § 28a zákona o půdě pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10 % pořizovací ceny.
19. Soud předně uvádí, že restitučními zákony se demokratická společnost snaží alespoň částečně zmírnit následky minulých majetkových a jiných křivd a stát a jeho orgány jsou povinny postupovat podle restitučního zákona v souladu se zákonnými zájmy osob, jejichž újma má být alespoň částečně kompenzována. Ke splnění účelu a cíle restitucí je proto zejména nutné, aby obecné soudy interpretovaly restituční zákony ve vztahu k oprávněným osobám vstřícně, v duchu snahy o zmírnění některých majetkových křivd, v jejichž důsledku k přechodu majetku došlo. Případné legislativní nedůslednosti různého druhu, jakož i nepředvídatelnost v postupu různých státních orgánů nebo osob jednajících za stát nelze vykládat v neprospěch

oprávněných osob, nýbrž ve vztahu ke konkrétní věci a s ohledem na platné konstitutivní hodnoty a principy demokratického právního státu tak, jak jsou vyjádřeny v ústavním pořádku České republiky (*nález Ústavního soudu ze dne 10. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 755/06*).

20. Podle rozsáhlé judikatury Nejvyššího soudu ČR se oprávněné osoby mohou domáhat vydání či převodu konkrétních náhradních pozemků, které si sami vyberou, a to i když tyto pozemky neprošly veřejnou nabídkou, jen tehdy, pokud bude prokázáno, že se žalovaná chovala vůči nároku oprávněných osob liknavě a s libovůlí. Pokud by liknavost a libovůle na straně žalované prokázány nebyly, musí být zjištěno, zda takové pozemky lze zařadit do veřejné nabídky, které by se oprávněné osoby zúčastnili, případně zda by souhlasili s převodem jiného náhradního pozemku (*rozsudek Velkého senátu Nejvyššího soudu sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. 28 Cdo 808/2008*).
21. V projednávané věci bylo prokázáno, že žalobce je osobou oprávněnou podle zákona o půdě a vznikl mu nárok na vydání náhradních pozemků za pozemky odňaté, blíže specifikované v rozhodnutích Pozemkového úřadu. Postavení žalobce a jeho restituční nárok nebyly nikterak zpochybňovány a mezi účastníky řízení označeny za nesporné skutečnosti. Zároveň bylo prokázáno, že postup žalovaného byl vůči žalobci přinejmenším liknavý a žalobcem vybrané náhradní pozemky jsou způsobilé k vydání žalobci, přičemž jejich převoditelnost je mezi účastníky řízení nesporná. Hodnota vybraných náhradních pozemků specifikovaných ve výroku tohoto rozsudku nepřekročí aktuální hodnotu restitučního nároku žalobce, a to ani za situace, kdy je u Okresního soudu v Tachově pod sp. zn. 3 C 211/2021 vedeno řízení v němž žalobce požaduje jako náhradní pozemek k uspokojení jeho restitučního nároku pozemek v hodnotě 1 342 080 Kč. Proto soud mohl dospět k závěru, že nárok uplatněný žalobcem je oprávněný.
22. Nejdříve se soud zabýval tím, zdali je žalobce oprávněnou osobou. Skutečnost, že mu svědčí právo v projednávané věci, bylo mezi stranami označeno za nesporné, resp. jako nesporný, včetně té části, která na něj přešla děděním, tudíž o daném není žádného sporu.
23. Dále se soud zabýval posouzením, zdali byl postup žalovaného vůči žalobci a jeho právním předchůdcům liknavý či svévolný. Předem je potřeba uvést, že soud po důkladném zkoumání důkazů v projednávané věci neshledal žádný důvod, pro který by se měl odchýlit od dosavadní rozhodovací praxe soudů České republiky v obdobných sporech (viz shora uvedená řízení). Postup žalovaného vůči žalobci a jeho právním předchůdcům lze hodnotit jako přinejmenším liknavý, protože k vypořádání jejich restitučního nároku dosud nedošlo. Bylo prokázáno, že se žalobce aktivně snažil dosáhnout uspokojení jeho restitučního nároku, avšak bezvýsledně. Zároveň se žalobce aktivně snaží dosáhnout uspokojení jeho restitučního nároku na základě žalob u civilních soudů (viz shora). Žalobci je znemožněno uspokojení jeho restitučního nároku ve veřejných nabídkách, když žalovaný i přes dosavadní výsledky shora citovaných civilních řízení neuznává vyšší restitučního nároku žalobce, což je blíže rozebráno níže, a žalobce se jich nemůže účastnit z důvodu žalovaným tvrzeným přečerpáním restitučního nároku žalobce. Rozhodnutí Pozemkového úřadu resp. žalovaného byla vydávána po neúměrně dlouhou dobu. Faktický přístup žalovaného vůči vypořádání restitučního nároku žalobce je přinejmenším liknavý, a to především s ohledem na shora shrnuté zásadní body průběhu snahy žalobce o jeho uspokojení. Nadto pak pozemky vybrané jako náhradní, specifikované ve výroku tohoto rozsudku, jsou pozemky zařazené do veřejné nabídky žalovaným, tudíž ohledně jejich převodu s ohledem na shora uvedenou a ustálenou judikaturu není potřeba liknavost a svévoli žalovaného prokazovat.
24. Ohledně výše restitučního nároku je mezi stranami veden spor. Na úvod je potřeba uvést, že hodnota ve výroku tohoto rozsudku specifikovaných náhradních pozemků nepřekročí aktuální hodnotu prokázaného restitučního nároku žalobce (tj. 1 740 625,10 Kč), když je

jejich hodnota ve výši 104 193,20 Kč, a to ani za situace, kdy je u Okresního soudu v Tachově pod sp. zn. 3 C 211/2021 vedeno řízení v němž žalobce požaduje náhradní pozemek k uspokojení jeho restitučního nároku v hodnotě 1 342 080 Kč. Restituční nárok žalobce byl oceněn v řízení předloženými znaleckými posudky Ing. Zdeňka Tomíčka a znaleckými posudky znaleckého ústavu YBN Consult – Znalecký ústav s. r. o. V projednávané věci ostatně jako v jiných civilních řízeních vedených u jiných soudů České republiky mezi žalobcem a žalovaným soud dospěl k následujícímu závěru ohledně výše restitučního nároku žalobce. Restituční nárok žalobce odpovídá částce 50 202 522 Kč. Co se týče znaleckých posudků znaleckého ústavu YBN Consult – Znalecký ústav s. r. o., o jejich závěrech a věrohodnosti nemá soud žádné pochybnosti a neshledal zde žádnou vadu, přičemž výsledkem znalkyně jakožto jedné ze zpracovatelů těchto znaleckých posudků byl soud ve svých závěrech utvrzen. Znalkyně zcela přesvědčivě odůvodnila závěry znaleckých posudků i výpočet restitučního nároku žalobce včetně důvodnosti ocenění odňatých pozemků jakožto pozemků stavebních, zasít'ovaných, a neaplikovatelnosti srážek podle přílohy č. 7, a tyto ocenili v souladu se zákonem o půdě ke dni 24. 6. 1991. Naopak ohledně závěrů týkajících se výše restitučního nároku žalobce uvedených ve znaleckých posudcích Ing. Zdeňka Tomíčka má soud pochybnosti. Tyto dle názoru soudu trpí vadami, které mají za následek jejich nepřezkoumatelnost, kdy ani výsledkem znalce nebylo zcela postaveno na jisto, z jakých podkladů znalec vycházel a ani jeho závěry ohledně aplikovatelnosti srážek. Soud se pak zcela ztotožnil se závěry znaleckého ústavu YBN Consult – Znalecký ústav s. r. o. a dospěl k závěru, že co se týče restitučního nároku žalobce a ocenění jemu nevydaných pozemků, nelze aplikovat srážky podle přílohy č. 7 tabulky I. vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., když se jedná o pozemky tvořící funkční celek se stavbou hlavní, a které jsou určeny k zastavění, což bylo potvrzeno i výsledkem znalkyně Ing. Fialové. Závěry znaleckého ústavu YBN Consult – Znalecký ústav s. r. o. ohledně neaplikovatelnosti srážek tak lze považovat za správné. Pokud jde o posouzení výše zbývajících restitučního nároku žalobce, vycházel soud z v řízení několikrát aktualizované přehledné tabulky předkládané žalobcem, ze které vyplývá, že ke dni 24. 1. 2022 činí 1 740 625,10 Kč, jak je uvedeno shora.

25. Poslední podmínkou k úspěšnosti žalobce v projednávané věci je posouzení, zdali jsou náhradní pozemky vybrané žalobcem způsobilé k vydání či nikoliv. Jak už soud uvedl shora, dospěl k závěru, že tyto k vydání způsobilé jsou, a dané nespороval ani žalovaný. Jedná se totiž o pozemky zařazené do veřejné nabídky žalovaného podle zákona o půdě. Pozemky specifikované ve výroku tohoto rozsudku jsou tak pozemky, jejichž převodu nebrání žádná překážka a jejich ocenění mezi stranami taktéž není sporné, když vyplývá z veřejné nabídky pozemků.
26. S ohledem na shora uvedené soud uzavírá, že žalobce naplnil všechny podmínky pro nahrazení souhlasu žalovaného s uzavřením smlouvy o bezúplatném převodu náhradních pozemků specifikovaných ve výroku tohoto rozsudku podle § 11 zákona o půdě, jak bylo podrobně uvedeno výše, a proto soud podané žaloby vyhověl v plném rozsahu.
27. Výrok II. tohoto rozsudku, kterým bylo rozhodnuto o nákladech řízení, je odůvodněn § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož soud přiznal žalobci, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů řízení. Ty sestávají z nákladů za zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (*dále jen „a. t.“*), z tarifní hodnoty ve výši **104 193,20 Kč**, která představuje hodnotu náhradních pozemků specifikovaných ve výroku tohoto rozsudku, za 16 úkonů právní služby podle § 11 odst. 1 a. t. (*příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby ze dne 21. 1. 2016, vyjádření ze dne 30. 10. 2017, 15. 3. 2018, 28. 8. 2018, 30. 8. 2018, 18. 9. 2018, 5. 9. 2019 a 20. 1. 2020, účast na jednání dne 21. 7. 2016, 13. 11. 2019, 22. 7. 2020, 23. 2. 2021, 13. 4. 2021, 12. 1. 2022 a 10. 3. 2022*) ve výši 5 300 Kč za jeden úkon. V souladu s § 13 odst. 3 citované vyhlášky soud přiznal i hotové

výdaje advokáta spojené s 16 úkony právní služby ve výši 300 Kč za jeden úkon. Celkové náklady řízení tak činí přiznaných 89 600 Kč. V souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. uložil soud žalovanému zaplatit žalobci náklady řízení na účet jeho právního zástupce.

28. Právní zástupce ve svém vyúčtování ze dne 23. 3. 2022 navíc účtoval jako 1 úkon právní služby *vyjádření k replice žalované ze dne 15. 7. 2021*. Dané podle názoru soudu nelze považovat za úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 a. t., když se nejedná o vyjádření dosahujícího takového rozsahu, aby mohlo být považováno za úkon právní služby. Neobsahuje žádné právní posouzení věci a toliko obsahuje 2 krátké odstavce shrnující v pár větách skutečnosti již několikrát v předchozích vyjádření uvedené. Dále účtoval jako $1/2$ právní úkon *vyjádření k odvolání žalovaného proti usnesení č. j. 20 C 25/2016-18 ze dne 2. 2. 2016*, přičemž soud má za to, že dané nespĺňuje ani není povahou blízké žádnému z úkonů podle § 11 odst. 2 a. t. V neposlední řadě soud uvádí, že nad rámec vyúčtování zaslání právním zástupcem žalobce tomuto přiznal jako 1 úkon právní služby účast na jednání soudu dne 13. 4. 2021, když mu nepřiznal shora uvedené, a evidentně dané do vyúčtování opomněl zahrnout, když byl tomuto jednání účasten.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 6.

Praha 17. března 2022

JUDr. Donka Vocetková, v. r.
samosoudkyně